

РЕШЕНИЕ

№ 7540

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9300** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място] срещу решение № 3925 от 18.08.2023 г., постановено по нахд № 2443/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 147 състав.

С обжалваното решение Софийският районен съд е отменил наказателно постановление № 001089 от 23.12.2022 г., издадено от директора на директора на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което за нарушение на чл. 179, ал. 3 ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 3 във връзка с чл. 139, ал. 6 ЗДвП на Х. К. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е неправилно, като се прави искане за отмяната му и постановяване на друго, с което да се потвърди НП № 001089/23.12.2022 г. Касаторът счита за неправилен извода на районния съд, че са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН и се касае за маловажен случай на административно нарушение. Сочи в тази връзка, че настоящият случай не може да бъде приравнен към маловажните, с оглед разпоредбата на чл. 28, ал. 7 ЗАНН, съгласно която разпоредбите на чл. 28, ал. 1 до ал. 6 ЗАНН не са приложими, когато в

закон е предвидено друго, а чл. 189з ЗДвП предвижда именно това, че за нарушения по ЗДвП не се прилагат чл. 28 и чл. 58г ЗАНН.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът с представения писмен отговор взема становище за неоснователност на касационната жалба. В съдебното заседание не се явява и не се представлява. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение - за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел правилно за установено следното от фактическа страна:

На 06.07.2022 г. в 16.55 ч., на път I-8, км. 193, от страна на контролните органи - св. Г. С., е извършена проверка на лек автомобил марка "Пежо", модел "206", с рег. [рег.номер на МПС] , с обща технически допустима максимална маса 1450 кг., управлявано от жалбоподателя Х. К. К..

При проверката е установено, че на 05.07.2022 г. в 10.03 ч. МПС марка "Пежо", модел "206", с рег. [рег.номер на МПС] , било засечено по път по А1, км. 0+472, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за който се събира такса за ползване на пътната инфраструктура, като за пътното превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП. За извършеното административно нарушение е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков материал представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно ППС, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото част от системата.

Предвид горната констатация, на 06.07.2022 г. Г. С. съставил срещу водача Х. К. К. акт за установяване на административно нарушение. Актът е предявен на нарушителя, който го подписал, като е посочил, че има закупена валидна винетка. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, в което са възприети изцяло констатациите на актосъставителя, поради което за нарушение на чл. 179, ал. 3 ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 3 във връзка с чл. 139, ал.6 ЗДвП на Х. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лв.

При така установеното от фактическа страна Софийският районен съд е приел, че наказателното постановление подлежи на отмяна, доколкото неправилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя Х. К., при липсата на ангажирани по делото доказателства последният да е управлявал процесното МПС на посочената в НП дата – 05.07.2022 г., вместо на собственика на лекия автомобил. Като допълнителен аргумент съдът е посочил, че дори и да се приеме за доказано по делото, че именно жалбоподателят е управлявал процесното МПС на посочената дата, деянието разкрива белезите на случай с по-ниска степен на обществена опасност в

сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, с оглед наличието на множество смекчаващи обстоятелства – деянието е извършено за пръв път, винетната такса е заплатена и сумата е постъпила в бюджета на А..

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Правилни са изводите на решаващия състав на Софийския районен съд, че наказателното постановление подлежи на отмяна, доколкото незаконосъобразно е ангажирана отговорността на Х. К. К., вместо на собственика на процесното МПС марка "Пежо", модел "206", с рег. [рег.номер на МПС] .

Според разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата (ЗП) за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7 / каквото е и процесното МПС/; заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа.

Разпоредбата на чл. 179, ал. 3 ЗДвП предвижда, че водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е длъжима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП, се наказва с глоба в размер 300 лв. Съгласно чл. 187а, ал. 1 ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства настоящият състав споделя формираните от районния съд изводи, че в случая неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, вместо на собственика на пътното превозно средство - З. К.. При оборимата презумпция, че превозното средство, с което е извършено административно нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б ЗДвП, се управлява от собственика или от ползвателя, както и при липсата на ангажирани по делото доказателства, че санкционираното лице е управлявало процесното МПС на посочената в НП дата - 05.07.2022г., решаващият съдебен състав правилно е приел, че не се доказва осъществяване от страна на санкционираното лице на състава на вмененото му административно нарушение.

При това положение ирелевантно е приложима ли е в случая нормата на чл. 28 ЗАНН, доколкото и районният съд е обсъдил наличието на маловажен случай единствено за пълнота на изложението.

Предвид гореизложеното настоящият касационен състав приема, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния следва се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 21.09.2023 г. в размер на 400 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН,

Административен съд София - град, Х. к. с.,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3925 от 18.08.2023 г., постановено по нахд № 2443/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 147 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Х. К. К. сумата от 400 лв., представляваща разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.